

SLÄKTDATA

Medlemstidning för föreningen Släktdata

Nr 3 - 2011

NORRKÖPING 2011

SLÄKTDATA var där

läs mera på sidan 13

Ordföranden har ordet!

Släktforskare!

I somras besökte jag min farbror på hans 90 årsdag och lovade förstås att snart återkomma för att få mer information om vår släkt.

Nu måste jag upp till bevis, jag vet att här har jag min chans till information som kommer att underlätta mitt framtida släktforskarjobb. Det är så lätt att säga de där orden "vi hörs snart igen" när sommaren står i full blom och tiden verkar obegränsad. Jag återkommer när jag varit där med rapport.

Jag såg med glädje Dregens jakt på släkten, framförallt när han besökte Nässjö, min hemstad. Detta program berörde mig, inslagen från statarsamhället.

Allt verkar vara så länge sedan men det är det inte!

Jag visade programmet för mina elever och jag såg att de också blev berörda. Jag hoppas att hösten blir bra och det regnar lagom!

Ingrid Olsson ordförande

Nya medlemmar

Vi hälsar välkomna följande personer som nya medlemmar i Föreningen Släktdata:

Axelsson	Agneta	Vikmanshyttan	Nilsson	Rolf	Gråbo
Brolin	Anna-Greta	Vetlanda	Nordlund	Désirée	Torslanda
Börjesson	Per Inge	Sollentuna	Persson	Arne	Göteborg
Eggert	Anna	Göteborg	Persson	Hans-Olof	Västerås
Gamby	Thomas	Stockholm	Rydja	Catarina	Göteborg
Gremne	Camilla	Göteborg	Samuelsson	Britt-Marie	Göteborg
Hansson	Bertil	Göteborg	Sellén	Inga-Britt	Göteborg
Henriksson	Lennart	Stenungsund	Simonsson	Roland	Kungälv
Hermansson	Elsa	Forsheda	Syven	Rune	Linköping
Johansson	Sune	Söderköping	Unsgaard	Britt-Marie	Göteborg
Johnsson	Lena	Halmstad	Wettergren	Anders	Göteborg
Limedal	Lena	Valla	Williamsson	Lars-Göran	Göteborg
Lindskog	Hans	Hisings-Backa	Wilson	Mona	Göteborg
Melander	Kerstin	Göteborg	Vörös	Peter	Göteborg

Foto sid 1 Mats-Olof Sander

SLÄKTDATA

är en ideell förening för släkt- och datorintresserade.

Föreningen bildades 1989.

Föreningen verkar för att sprida information om såväl släktforskning som datorteknik för densamma.

Föreningen verkar också för att framställa dataregister till låg kostnad över födda, vigda och döda men också husförhör och domböcker.

Föreningen har medlemmar såväl i Sverige som övriga länder.

Medlemsavgiften är 125 kr per år och inkluderar TIDNINGEN SLÄKTDATA.

Prenumerationsavgiften för TIDNINGEN SLÄKTDATA är 125 kr per år. Medlemsavgiften/prenumerationsavgiften betalas till föreningens plusgiro 410 40 40 – 3

Föreningens adress är:
Föreningen SLÄKTDATA
c/o Lennart Larsson
Mossaletsvägen 61
429 34 Kullavik
kassor(at)slaktdata.org

Föreningens webbplats:
<http://www.slaktdata.org>

TIDNINGEN SLÄKTDATA utkommer med fyra nummer per år. Bidrag i form av artiklar, notiser och tips är välkomna. Redaktionen förbehåller sig rätten att ändra i insänt material. Privata annonser och upplysningar tas in i mån av plats.

För innehållet i artiklarna står varje enskild författare och är inte alltid föreningens Släktdatas åsikter.

Tidningens adress:
tidningen(at)slaktdata.org

Tidningens webbplats:
<http://www.slaktdata.org/index.php/tidningen/>

Nästa manusstopp: 14 november 2011
ISSN 1102-7894

Ansvarig utgivare:
Lennart Larsson

Tryckeri: Proline Offset Tryckeri AB
Göteborg, www.prolinetryckeri.se

Styrelse för SLÄKTDATA

Ordförande Ingrid Olsson
ordf(at)slaktdata.org
Bofinksgatan 1
412 70 Göteborg
031-40 64 75

Ledamot Kenneth Svensson
Bofinksgatan 1
412 70 Göteborg
031-40 64 75

Kassör Lennart Larsson
* ansvarig för medlemsregistret
* tar emot adressändringar
för tidningen
kassor(at)slaktdata.org
Mossaletsvägen 61
429 34 Kullavik
031-93 33 70

Ledamot Karl-Gustav Rosborg
Källarvinkeln 8
425 30 Hisings Kärra
031-57 31 76

Ledamot Håkan Andersson
hakan(at)slaktdata.org
Kvintettvägen 1
451 70 Uddevalla
0522-704 21

Suppleant Björn Bergdahl
rex(at)slaktdata.org
Hällesås byväg 30
427 51 Billdal
031-91 07 88
Suppleant Hans Erik Englund
hasse.englund (at) comhem.se
Svanbäcksg 39 B, III
414 71 Göteborg
031-14 73 20

**Redaktion för
TIDNINGEN SLÄKTDATA**
Solveig Blomstrand
tidningsmakare(at)slaktdata.org
0523-41165

Artikelförslag sänds till:
Lennart Larsson
kassor(at)slaktdata.org
Mossaletsvägen 61
429 34 Kullavik
031-93 33 70

Webbmaster
Mats-Olof Sander
webmaster(at)slaktdata.org

Ansvarig Släktdatas register
Mårten Sjöbris
register(at)slaktdata.org
Guldringen 42
426 52 Västra Frölunda
031-29 06 40

INNEHÅLL:

Ordföranden har ordet!	2
Nya medlemmar	2
Sven Olssons fyra giftermål	4-5
Förande av ministeralböcker	6-8
Håkans klipp ur kyrkböckerna	8-9
Varför skriver vi 2000	9-10
Amatörkirurgi	11
Pippi Långstrumps pappa?	12-13
Släktforskardagar i Norrköping	13
Familysearch	14
Nya register	15
Möten DIS-Väst och Göteborgsregionens släktforskare	16

Backstugesittaren Sven Olssons fyra giftermål

Sven Olsson var född i Töllsjö år 1792 men flyttade snart nog till Edsleskog tillsammans med modern Catharina Jonsdotter och en yngre syster.

Edsleskog ligger mycket naturskönt i den västra kommundelen vid sjön Edslan utmed länsväg 164. Åmål är närmaste stad. Edsleskog hette tidigare Hesselskog.

I Edsleskog finns naturreservatet Bräcke Ängar, som präglas av framförallt den gamla odlingskulturen - ängsbruket - som under flera hundra år utgjort ryggraden i det svenska jordbruket. Området har en mycket rik flora.

Han började tidigt arbeta som dräng bland annat i socknarna Bräcke, Marstrand men till slut blev det Nytorp. Sven var "bräcklig" som det stod i husförhören och själv ansåg han sig behöva en piga i stugan.

Första giftermålet

Anna Bryngelsdotter, född år 1764 i Edsleskog gifte sig 1791 med Bryngel Andersson, också han från Edsleskog.

Bryngel och Anna var bönder i olika socknar i Edsleskog. Sex barn växte upp i hemmet.

År 1812 när Bryngel var 42 år gammal tog lungsoten hans liv. Anna lämnades kvar som änka med de små barnen, Bryngel 5 år, Nils 10 år och Stina 13 år.

Två år efter makens död miste Anna sin minsta pojke Bryngel (år 1814). Han blev endast 7 år gammal. De äldre barnen tog plats hos bönderna i socknen.

För att försörja sig började Anna som piga hos drängen Sven Olsson i Nytorp i Edsleskog. Det blev giftermål dem emellan år

1816. Vid giftermålet hade Sven hunnit bli 24 år och Anna just fyllda 52 år. Hon kunde varit hans mor, men det tycktes inte bekymra Sven.

Något senare står det om Sven Olsson att han var "Backstugesittare".

Anna och Sven var gifta i 23 år, några barn blev det av naturliga skäl inte i äktenskapet. Anna dog 28 mars 1839 i socknen Nytorp och blev 75 år. Sven, änkemannen var fyllda 47 år. I husförhören står ordet fattig och utfattiga och om Sven ordet bräcklig.

Svens giftermål med Kerstin år 1839

Änkemannen tröstade sig med Kerstin Börjesdotter. De gifte sig i december månad samma år som hustrun Anna dog. Kerstin var 8 år äldre, så nu var ålderskillnaden betydligt mindre!

Om hon var änka står inget noterat i vigselboken. I hela två år hade Sven en hustru som satte fram den enkla maten på bordet. Men döden tog också Kerstin ifrån honom. Gikt står det i dödsnotisen samt att Kerstin vid sin död var 57 år, 3 månader och 3 dar gammal. Hon dog en vinterdag i januari månad år 1842.

Svens giftermål med Cajsa år 1842

Skam den som ger sig heter det och när september månad bröt in med alla vackra höstfärger i den vackra Dalslandsnaturen fann sig Sven en tredje hustru.

Hennes namn var Cajsa Bryngelsdotter. Cajsa var 18 år yngre än Sven. Cajsa födde två barn åt backstugesittaren Sven. Maria kallad Maja föddes år 1843

och fyra år senare föddes lillebror Olaus (år 1847).

Sven var över 50 år och förnöjde sig med sina barn, som egentligen skulle varit barnbarn vid hans ålder.

Men inte ville lyckan stanna hos denna familj. Lille Olaus dog 1,5 år gammal och båda föräldrarna var förtvivlade över att lillpojken dog.

Cajsa bröts ner fysiskt och psykiskt och hon dog året därpå år 1849 i juli månad endast 39 år gammal. I nästan sju år var de gifta. I dödsnotisen står ingen dödsorsak angiven.

Svens giftermål med ännu en Cajsa år 1850

Nu kan man tänka att Sven gett upp att få ha en kvinna vid sin sida som backstugesittare, men icke!

Inför prästen kom han 58 år gammal med sin tolv år yngre Cajsa Pettersdotter. Cajsa blev den fjärde hustrun, som flyttade in i backstugan endast sju månader efter att den tidigare hustrun dött. Om hustrun var änka finns ingen notis. Denna Cajsa överlevde sin make Sven Olsson. I nitton år var hon hustru åt Sven, som väl aldrig tycktes trivas med ensamheten.

Kanske var det hans bräcklighet, som fick honom att hela tiden få sig en kvinna, som kunde ta hand om både honom och sysslorna i och utanför hemmet. På något sätt skaffade de sig försörjning. Husförhören utvisar inte något som bekräftar detta.

Cajsa dog år 1878 av ålderdom står det i notisen. Hon blev 74 år gammal.

Sven dog år 1869

Sven dog år 1869 i Killerud, Nytorp i Edsleskog. Hösten kom också till Svens liv. 77 år fyllda dog Sven en septemberdag av ålderdom och kanske mätt på att leva?

Dottern Maria var 26 år gammal den hösten och står som inflyttad till Edsleskog det året från att ha tjänat piga i Laxarby sen femton års ålder.

Maria gifte sig med arbetaren Anton Andersson Örn år 1880 i Åmål. De fick tre barn. Maria dog 1908 i Åmål.

På denna tid tycks det som att vare sig en man eller kvinna trivdes med ensamheten, singel-livet som det heter idag. En visslivförsäkring var det väl också, båda hjälptes åt med de sysslor som skulle göras efter vars och ens förmåga. Blev någon av makarna sjuk kunde ju hjälp tillkallas.

Kanske dagens singel-liv inte är så glamourfyllt – trots allt?

Backstuga (Ryggåsstuga som saknar vindsutrymme, enligt webben)

Den första beteckningen för backstuga antas komma från en liten stuga ingrävd i någon backe varvid stugans väggar delvis kunde utgöras av jord eller ett berg och försett med ett enkelt trätak.

Några menar att det var den blivande torparens första bostad, han bodde där ensam och allena när han röjde mark och skafade fram virke från skogen till den planerade stugan. De första backstugorna kan således liknas vid de kojor som restes intill kolmilorna (kolarkoja).

För utfattiga eller mindre bemedlade personer och för de som inte hade något undantag uppfördes små stugor som de inte själva var ägare till.

Stugorna fick beteckningen backstuga och de som bodde där kallades för backstugesittare. Någon jord att bruka fanns inte för backstugesittaren, men intill stugan kunde han dock sätta lite potatis och andra rotfrukter för det egna

behovet. Backstugesittaren var tillbakasatt i samhället och levde ofta som fattighjon, men om han hade ork och kraft arbetade han tillfälligt på någon gård, såg eller som kolare. Ganska ofta fick han emellertid hjälp med sin försörjning av släktingar eller grannar.

Rättsligt sett var hans tillvaro ganska otrygg då bland annat stugan stod på ofri grund, men han var dock befriad från att erlägga mantalspengar. Den svåraste tiden under året för backstugesittaren var vintermånaderna då det var brist på arbete och då blev det också knappt med maten. Men en och en annan gädda, abborre eller annan fisk drogs säkert upp ur någon sjö och nog kunde det hända att ett och annat villebråd i skogen fick sätta livet till för att ge mat i stugan.

Men han kanske förlitade sig på ordspråket: Den Gud givit liv, giver han också födan. Backstugesittaren kunde emellertid också förbättra sin situation genom att bli statare på någon gård eller genom att förvärva stugan och utöka marken så att han där kunde försörja sig och sin familj. Ålderstigna backstugesittare förblev dock kvar i den enkla lilla stugan där de fick sluta sina dagar om de dessförinnan inte tagits in på fattigstugan.

Många yngre backstugesittare flyttade in till samhället eller staden och tog där vilket arbete som bjöds, det kunde vara på någon industri, som byggnadssnickare, åkardräng, murarehantlangare eller någon annan sysselsättning. Man kan således betrakta dessa människor som den egentliga första arbetarstammen.

<http://pub.hultsfred.se/hhem-bygdsf/htorp/forkla.htm>.
Marianne Mårtensson
Augusti 2011

Backstugor Åsle Tå, Falköping

Foto: Solveig Blomstrand

Nedanstående skrift är hämtad från de inledande bladen från en husförhörslängd i Husby-Sjuhundra församling med beteckningen AI:19

Promemoria

Innefattande anvisningar och föreskrifter i avseende å förandet av församlingens ministeral-böcker.

A) Födelse- och dopbok

1) Ordningsnumren skall i löpande följd upptaga och utmärka endast de levande framfödda barnens antal.

2) Dödfödda barns kön och civilstånd (äkte eller oäkta) antecknas i dopnamns-kolumnen, dock utan nummer. Under benämningen "civilstånd" förstås i allmänhet: gift, ogift, änkling, änka, franskild, äkta, oäkta.

3) Vid oäkta barns dopnamn tecknas uti dopnamnskolumnen "oäkta".

4) Barnen införes för det år, under vilket de äro födda, även om de döpas under loppet av det påföljande.

5) Om barn äro tvillingar eller trillingar antecknas sådant uti dopnamns-kolumnen med särskilt inskrivningsnummer för varje av dem.

6) Hittebarn, som prövas böra erhålla dop, införes med anteckning om deras egenskap av hittebarn

samt sannolika ålder, strax efter namnet och inräknas bland de oäkta födda levande barnen.

7) I kolumnen "förlossningsbiträde" göres anteckning endast för det fall, att examinerad barnmorska härvid biträtt, då det tecknas "ex".

8) Rörande sådan barnaföderskors ålder, som vill vara okänd, äger dopförrättaren att av barnmorska eller den som barnet till dop anmäler, erhålla nödig upplysning.

9) Rätt anteckningsort för kvinnas nedkomst med barn är den församling, där kvinnan vid tillfället är kyrkoskriven; börandes alltså fött barn i denna församlings födelse- och dopbok alltid med löpande års-nummer inskrivas.

10) Då dop av barn å ort där modern vid nedkomsten är kyrkoskriven förrättats av annan prästman än församlingens pastor, skall dopförrättare i stad inom 24 timmar, å landet i reglen senast inom 8 dagar, meddela församlingens pastor de för inskrivning i födelse- och dopboken nödiga upplysningar.

11) Där dop av barn förrättats å annor ort än den hvarest modern vid nedkomsten är kyrkoskriven, och av annan prästman än pastor i moderns kyrkoskrivningsort, skall dopförrättaren, med näst avgående post efter dopet, åt pastor i moderns kyrkoskrivningsort meddela de för inskrivning i födelse- och dopboken nödige upplysningar, men dopet, det oaktat, utan nummer inskrivas i den församlings dopbok, där förrättningen blivit verkställd, på det icke utebliva framkomst av

dylik anmälan möjligen må vålla uteblivande inskrivning.

12) Då kvinnans kyrkoskrivningsort vid nedkomsten är obekant, skall dopet med nummer inskrivas i den församlings födelse- och dopbok, där dopet skett, hvadan dopförrättare, så framt han ej har pastoralvården därstädes, skall, senast inom 8 dagar därefter, meddela pastor de för inskrivningen i thy fall nödiga upplysningar.

Härvid iakttagas, att sådant barn, vilket och t.v. uti husförhörsboken införes, bör, så snart modern, på begäran, erhåller barnets dopbevis och utflyttningsattest, för att därmed jämte sitt barn till annor uppgiven ort sig begiva, ibland socknens utflyttade personer avföras.

13) Vid barnamord, därom 16 kap missgärnings balk skall barnet med nummer inskrivas i den församlings kyrkoböcker, där mördaren är kyrkoskriven, men, när moderns kyrkoskrivningsort, eller modern själv, ej kunnat uppdagas, i den församlings kyrkoböcker, där barnets kropp blivit funnen, då jämväl detta mördade barn bör samtidigt införas med löpande nummer i samma församlings dödbok; i sammanhang varmed pastor har att av kronobetjante skyndsamt erhålla de för inskrivningens fullständighet nödiga upplysningar, som kunnat genom undersökning vinnas.

14) Mördade barn, vilkas mödrar ej kunnat upptäckas, böra likasom vid hittebarn här ovan föreskrives till deras sannolika ålder vid påträffandets uppgivas ävensom stället där de påfunnits.

15) I sista kolumnen med rubrik "Särskilda anteckningar" införs, jämte dopförrättarens namn, förnämligast avsända eller emottagna attester angående förrättade barndop.

B) Död- och begravningsbok

1) Rätter anteckningsort för timadt dödsfall är den församling, där den avlidne senast varit kyrkoskriven; börandes alltså få dödsfallet i denna församlings död- och begravningsbok alltid med löpande årsnummer inskrivas.

2) Då dödsfall timat och begravning skett å annor ort än den där den avlidne senast varit kyrkoskriven; åligger pastor att i förstnämnde församling att, så vida känt är eller utrönas kan, vilken församling den avlidne vid sin död tillhört. meddela de för anteckning i dennes död- och begravningsbok erforderliga uppgifter samt detsamma med näst avgående post efter begravningen översända direkt till pastor därstädes, där denne tillhör det stift inom vilket dödsfallet timat, men i annat fall, till samma stifts konsistorium, som skall äga besörja, att dessa ofördröjligen komma vederbörande pastorsämbete tillhanda.

I varje fall antecknas dödsfallet utan nummer i den församlings dödsbok, där begravningen skett. bok föres, äger pastor i den församling, där inrättningen är belägen, att från vederbörande styrelse, härom erhålla underrättelse tillika med de för inskrivning i dödboken nödiga upplysningar börandes samma pastor, derest den avlidne ej tillhört hans församling enligt mom b och c härovan efter omständigheterna förfara i avseende å inskrivning i dess egen död- och begravningsbok samt underrät-

telses meddelande till pastor i den avlidnes kyrkoskrivningsort därest den känd är.

5) Angående mördade barns anteckning i dödbok se härovan Födelse- och dopbok mom 13.

6) Pastor å landsbygden, äger enligt Kongl Kung den 30 dec 1857, att av vederbörande läkare erhålla nödiga uppgifter, rörande gängse farsoter och endemiska sjukdomar. I övrigt hänvisas vad dödsorsakerna angår, till Kongl Kung den 4 nov 1859.

C) Lysning- och vigselbok

1) Anteckningar rörande fästehjons vigsel skola alltid inskrivas på samma linje som anteckningarna, angående lysningen, men har lysningen skett före vigselåret, då skall vigselns årsnummer även antecknas i det löpande (lysning) årets vigselnummerkolumn, dock inom parantes.

2) Är någon av kontrahenterna fränskild make eller maka, utsättes sådant i fästehjons-kolumnen och observeras i anteckning i kolumnen "vilket gifte".

3) Anteckningsort för vigsel är rätteligen den församling, där lysning skett, börandes sålunda vigsel i denna församlings vigselbok alltid med löpande årsnummer inskrivas

4) Då vigsel förrättas inom den församling, där lysning skett, av annor prästman än den, som lysningsattesten utfärdad, skall

den förre, inom 8 dagar till denne senare härom meddela underrättelse jämte uppgift å vigsel dagen.

5) Sker åter vigsel utom lysningsorten och av annor prästman än den som lysningsattesten utfärdad, åligger den förre att med näst avgående post efter vigseln åt den sistnämnda meddela de för inskrivning i vigselboken nödiga upplysningar. Där lysnings- och vigselort tillhöra olika stift har vigselförrättaren att till sitt stifts konsistorium insända vigselattesten, för att, genom dess försorg, tillställas pastor å lysningsorten. Emellertid antecknas de vigde, ehuru utan nummer i den församlings vigselbok, där förrättningen blivit verkställd.

6) I den händelse, att kvinna vid vigseln är kyrkoskriven å annor ort än den, där lysning och vigsel skett, bör jämväl pastorsämbetet å förstnämnde ort härom underättas.

D) Husförhörsbok

1) Ut i kolumnen "gift" utsättes år, månad och dag (dessa sistnämnda med bråk) för makarnas vigsel. Likaledes ut i nästföljande kolumn för efterlevande änking och änka, då änktenskapet, genom enderas död upplöses.

Till sistnämnda rubrik höra och lagligen fränskilda makar, hvadan och för en var, på samma linje som namnet, antecknas, närmast intill födelsekolumnen, ordet

”frånskild”. På enahanda sätt, och för undvikande av särskilda kolumner i thy avseende, tecknas och adelig härkomst, samt lyten av dövtum, blind med flera såsom bifogade formuläret för husförhørsboken utvisar.

2) I avseende å ledighet till äktenskap är ej nödigt eller lämpligt här anteckna sådant. Endast i den händelse, att giltigt hinder häremot någorstådes förekommer eller anmäles, må behörig anteckning härom göras.

3) Avlidne eller bortflyttade kunna uti husförhørsboken avföras genom namnens överstrykning, dock så, att även därefter deras namn må kunna utan svårighet läsas.

Anm: Vid mantalsskrivningen i november och december månader torde finnas lämpligt, att pastor i slutet av förhørsboken eller å

särskilt papper antecknar alla de personer, vilka på grund av företedda åldersattester från deras pastorer, vid samma tid anmälas till mantals- och skatteskrivning, ehuru de under det löpande året kvarboende i sina förra kyrkoskrivningsorter, ej förr än under det kommande året inflytta med fullständiga avgångsbetyg till den församling där de vid mantalskrivningen låtit sig skatteskrivas.

Likaså anteckne han och då särskilt dem, vilka ehuru under löpande året kvarboende och kyrkoskrivna i socknen, dock ej förrän å följande året avflytta till andra församlingar, där de, på grund av från denne pastor uttagna åldersbetyg, låta sig mantalsskrivas.

E) Inflyttningslängd

1) Uti denna längd införas jämväl fosterbarn utackorderade från barnhus, fattigvårdsstyrelse,

annan myndighet eller enskild person, upptagas därjämte uti husförhørsboken hos fosterföräldrarna, där dessa äro skrivna samt inberäknas uti denna socknens folkmängd. Anm: Sådana barn bör dock åtföljas av utflyttningsbetyg.

2) Där någon i socknen avlider, utan att om dess senaste kyrkoskrivningsort kunnat erhållas tillförlitlig upplysning, bör han och i denna längd införas, med hänvisning till dödboken (Jfr död- och begravningsboken litt c här ovan.)

F) Utflyttningsbok

Här antecknas jämväl bland utflyttade sådana barn som äro födda och döpta inom församlingen men vilka mödrars kyrkoskrivningsort är okänd då modern nämligen med sitt barn till annor ort avflyttar (Jfr Födelse- och dopbok mom 12 här ovan).

Håkan Andersson

Håkans klipp ur kyrkböckerna

Dragmark C:1 s.347

Den 17/6 1761 drunknade Börje Henrikssons dräng och piga. Anders Olofsson 22 år gammal och pigan Ingrid Jonsdotter 19 år gammal.

Sedan de hade vattnat några får och bråkat något nere på stranden föllö bägge i djupet och blevo döda strax upptagna. Man driftade sig icke begrava dem innan man hade givit saken tillkänna hos vederbörande domaren i orten.

Dragmark C:1 s.247

Den 4/7 1761 drunknade Helge Simonsson i Backa strax vid Lindholmen i det han föll utför stora båten och fastän hans kamrat

sökte med lilla båten berga honom var det dock förgäves; och är han ännu icke igenfunnen.

Grinstad AI:16 s.91

Om soldaten Peter Engberg, levde 1789 – 8/7 1839 och bosatt i S Rådane i Grinstad socken står det antecknat om honom i husförhörslängden.

”Soldat Engberg anklagad för horbrott med hustrun Gustafva Starberg, pag 75, som hon erkänt men han nekat. Ställd under Guds dom”.

Hudiksvall AI:14a s.160

Om Karl Erik Löfberg, född 1792 i Falun står antecknat:

”Välgrundad kristendoms-kunskap heter betyget från Falun”

”Mannen låter sin hustru gå till nattvarden men går ej själv.

Ovisst är om han får anses vara naturalist, rationalist eller rent av ateist”

Hudiksvall AI:7a s.50

Om arbetskarlen Mårten Wiströms son Nils, född 7/6 1797 står det antecknat:

”Anmäles i kyrkorådet till stockstraff”

”Fällt allvarsamma föreställningar vid husförhör 1809 för dess motvillighet att lära sig läsa samt överklagade oskickliga uppförade”
”Kunde icke ens stava”

Lohärad AI:20 s.160

Står också antecknat i husförhörslängden om Anna Andersdotter, född 5/11 1840 i Rimbo, och hennes andra make, Johan Edvard Åkerberg, född 16/1 1849 i Malsta:

”Varnade för oenighet i äktenskapet av pastorn 1883, av kyrkorådet 18/7 1884.”

Orkestra AI:8 s.34

Om drängen Karl Axel Leonard Emanuelsson, född 21/10 1869 i Spånga står det antecknat i husförhörslängden:

”Dömd till 4 månaders straffarbete för förfalskningsbrott enligt

Stockholms rådhusrätt.

Utslag den 20/12 1886. Icke förlustig medborgerligt förtroende”.

Rimbo AI:14 s.146

Om änkan Anna Ersdotter, född 1766 i Bladåker, avliden 11/4 i Rimbo står det antecknat i husförhörslängden:

”Har fått löfte att här vistas och bruka salighetsmedlen med villkor att hon får tillgodonjuta sin fattigdel i Bladåkra och där finna fristad om hennes barn dö eller komma på obestånd”

Rimbo AI:14 s.242

Om torparen under Ekebyholm, Jan Petter Larsson, född 25/2 1791 i Rimbo socken, står det i husförhörslängden antecknat:

”Av sjuhundra häradsrätt d 14/7 1826 dömd 1 snatteribot 1:32 b:co. Enskildt skrift och aflösning”

Och om hans hustru, Anna Stina Jansdotter, 6/7 1786 i Almunge socken står det antecknat på samma sida i husförhörslängden: ”För snatteri av Sjuhundra häradsrätt dömd till den 1840 undergångna hemliga skriften”

Håkan Andersson

Varför skriver vi 2000?

I den genealogiska forskningen tillhör det självklarheter att vi i våra ansedlar antecknar våra förfäders inte bara namn utan också tidpunkten för deras födslar, vigslar och dödsfall.

Så växer en enkel levnadsskildring av våra förfäder fram. I församlingar med personalier kunde vi få extra hjälp med dessa levnadsskildringar. Så här kunde en sådan börja:

”Hustrun Anna Hansdotter ifrån Skogen är född på Ytterbacka, när man skrev 1666 ...”.

Låt oss fundera en stund över tidsangivelsen: ”när man skrev 1666”. Snart närmar vi oss den gräns, när vi skriver 2000. Varför anger vi tiden på detta sätt? Det finns ju andra sätt att göra det. Så här anger tidningen ”Jerusalem Post” datum: 5759, 1419 och 1999. Det är bara att välja årtal! Varför kommer vi då bara att snart skriva 2000? När vi gör det så inlemmar vi oss - hur sekulariserade vi än är - i en kristen tradition med djup historisk förankring. Det

förhåller sig så här.

I början av 700-talet levde i nordöstra England en munk vid namn Beda, med tillnamnet ”den vördnadsvärde”. Ryktet om hans lärdom spreds över Europa och lärjungar strömmade till från när och fjärran. Hans berömmelse vilar främst på hans engelska kyrkohistoria från 732. Och den historieboken är viktig i det här sammanhanget. Här utgick han nämligen från Kristi födelse i sina dateringar och angav det aktuella året för händelsen han skildrar som ”Guds år”, på latin anno Domini eller förkortat AD. Avskrifter av hans historieverk spreds snart över hela Europa och det var först därefter som det sättes att datera började komma i mer allmänt bruk.

Beda utgick alltså från Kristi födelse, när han angav tidpunkten för olika händelser. Tidigare hade man räknat på ett annat sätt. Då hade man utgått från en viss regents, konungs, diktators, konuls etc tjänsteår. I det romerska

imperiet hade man en kronologi, som utgick från staden Roms grundläggning (753 f Kr). Så här minns vi att Lukas angav tiden för Jesu födelse: ”Vid den tiden utfärdade kejsar Augustus en förordning om att hela världen skulle skattskrivas ... den hölls när Quirinius var ståthållare i Syrien”. Vi får också veta att Herodes var lydkonung i Jerusalem vid tiden för barnamorden. Några andra sidsuppgifter får vi inte veta.

Den som löste frågan om året för Jesu födelse var munken Dionysius Exiguus i början på 500-talet. Men detta var inte hans huvuduppgift. Hans huvudintresse var, att söka fastställa när påsken, kristenhetens största fest, skulle infalla. Den frågan hade nämligen blivit ett problem. Även om konciliet i Nicea fastställt att påsken skulle firas den första söndagen efter första fullmånen efter vårdagjämningen, så hade man olika beräkningar av såväl fullmåne som vårdagjämning. Alexandrias astronomer hävdade (helt korrekt) att vårdagjämningen inföll den

21 mars, men i Rom hade man bestämt att den skulle infalla den 25 mars. Detta ledde till att påskan år 387 firades den 21 mars i Rom, den 25 april i Alexandria och den 18 april i några andra kyrkor. Av påven fick Dionysius år 525 uppdraget att göra något åt denna villervalla och söka ena de olika uppfattningarna.

Dionysius fullgjorde sitt uppdrag och räknade fram påskdatum för de kommande 95 åren. I samband med detta sitt arbete skrev han till en biskop och klagade över att de kristna utgick från kejsar Diocletianus första år på tronen i sin tideräkning. Denne kejsare var beryktad för att ha förföljt kristna och Dionysius föredrog att räkna och ange åren från och med Jesu födelse "för att göra grundvalen för vårt hopp mera känd och grunden för människans frälsning mera framträdande". Därför angav han årtalen i sina påsktabeller med anno Domini och det var första gången någon gjorde detta. Att han sedan råkade räkna fel är en annan historia. I dag vet vi att Herodes dog år 4 f Kr och att skattskrivningen ägde rum år 7 f Kr vilket innebär att Jesus föddes år 7 f Kr!

Men att nu Dionysius började använda Jesu födelse anno Domini - som utgångspunkt för tidsangivelser betydde inte, att andra gjorde det. Systemet spreds mycket långsamt. Anhängarna av det gamla anno Diocletianus menade att de hyllade de kristna som dödats i förföljelserna genom att utgå från martyrernas tidsålder. AD-systemet fick dock fast fot i Italien tack vare en bulla av påven Pelagius II år 582, i vilken han förordnade att man skulle anta denna nya era. I Britannien daterades några dokument med AD på 600-talet, i Gallien finns några från 700-talet och först på

900-talet var det spritt i Västeuropas kärnområden.

Det kanske i det här sammanhanget bör påpekas att inget år noll finns. År 1 f Kr följs omedelbart av år 1 e Kr. Förmodligen beror detta på att det romerska siffersystemet saknar en nolla.

Det tog ytterligare ett par århundraden innan systemet med att ange tiden med utgångspunkt i Kristi födelse hade blivit allmänt accepterat. Det äldsta bevarade exemplet på att någon använder uttrycket anno Domini i Norden är ett danskt biskopsbrev från 1133. Först efter cirka 1250 hör det till undantagen att man använder andra bestämmningar än AD för att ange årtalet.

Vägen till AD-kronologin var - som synes - lång och krokig. Men när den till sist väl hade slagit igenom inom den kristna världen, så blev den så småningom också "världstid" ur årsberäknings-synpunkt. Även om många folk kvarhåller och lever "till vardags" efter sin egen tideräkning.

Numera tar vi indelningen av tiden för given. Vi genomlever våra år, månader och veckor utan att tänka särskilt mycket på deras ursprung. Men det tog tusentals år innan enhetliga kalendrar och kronologier fogade in människan i ett nät av tidsangivelser. I dag är vi - som historikern Lennart Lundmark påpekat - dess fångar till den grad att vi ser det som självklart och som uttryck för någon slags evig sanning. Vi börjar med andra ord likna de tidiga kronologerna, som också ansåg att tidsindelningen representerade en högre, tidlös ordning. Men när vi studerar dess framväxt blir slutsatsen densamma som i många andra sammanhang.

Det som i dag framstår som naturligt är bara ett lappverk av kompromisser framtvungade av historiska tillfälligheter.
Sune Garmo

DALFOLK 4/1999

Vi söker Dig.....som har något att berätta!

Du kanske har träffat på något under Din släktforskning som kan vara av intresse för våra läsare.

Vi tar emot bidrag i form av artiklar, notiser och tips. Hör gärna av Dig till mig eller någon annan på sidan 3.

Hälsningar
Lennart Larsson
kassor@slaktdata.org

Amatörkirurgi

Kristina Eriksdotter bodde i en stuga i Skrea kyrkby, Skrea socken. År 1833 då nedan beskrivna händelser utspelade sig var hon 50 år gammal. Hon var då änka efter en bonde som hette Carl Pettersson, och som varit prästgårdsarrendator i Skrea, men som misskött sig och blivit avskedad. Med honom hade hon två barn som nu var döda. Ungefär 1813 övergav Carl henne och flyttade till Göteborg där han dog 1830.

År 1825 fick hon en utomäktenskaplig son. Vem som var far till denne vägrade hon att uppge. Något år in på 1830-talet började en betydligt yngre man som hette Bengt Ryberg att bo hos henne. Han var född år 1800 på Tjörn, var avskedad soldat, hade som lösdrivare hamnat i Skrea, där han blivit kvar och försörjde sig som skomakare. De rättsvårdande myndigheterna tolererade att de sammanbodde därför att de förklarade att de ämnade ingå äktenskap.

Operation

Men deras förhållande var inte helt problemfritt. Viss osämja hade uppstått därför att Bengt, som Kristina vid en följande rättegång uttryckte det, ”var ytterst begiven på otukt, i vilken hon med anseende till sin ålder ej velat deltaga, och att Bengt för att dämpa detta begär föreslagit henne att hon skulle beröva honom den ena pungstenen”. Och det gjorde hon verkligen.

Rättegång

Vid rättegången fick båda berätta hur operationen gått till. Enligt Kristina fick Bengt för att kunna uthärda den smärta som väntades ta tre supar brännvin. Han fick sedan lägga sig i halmen på golvet, och hon gjorde med hans rakkniv ett första snitt i hans pung.

Han skrek då till av smärta och förklarade att det behövdes mera brännvin.

Han flyttade sig då till sängen och sände Kristinas son till en granne att låna mera sådan dryck. Pojken kom snart tillbaka med mera, och när Bengt inmundigat detta, tog på nytt plats på golvet, och Kristina kunde fortsätta operationen tills det önskade resultatet blivit uppnått.

Bengt hävdade vid rättegången att han hade på skämt föreslagit Kristina att hon skulle delvis kastrera honom, och inte förstätt att hon tagit hans förslag på allvar. Och vi ett tillfälle då han på grund av svår trötthet och högradig berusning hade fallit i djup sömn, hade hon utfört ingreppet, och han hade inte vaknat förrän det var över.

Försvagad av blodförlust

Det var förstås inte meningen att någon skulle få reda på vad som hade skett. Men efter operationen hade Bengt gjutit så mycket blod och därvid blivit så försvagad att han en tid måst ligga till sängs. Hans syster Maria, som också fanns i socknen, hade skött om honom, och för henne hade han inte kunnat dölja vad som hänt. Och hon hade sett det som sin plikt att berätta för sin själasörjare, vilken i sin tur underrättat länsmannen.

Läkarundersökning av mannen

Kristina och Bengt blev åtalade. Häradsrätten beordrade läkarundersökning av mannen. Läkaren fann att Bengt verkligen blivit opererad så som båda berättat, att såren efter ingreppet nu var läkt, och att Bengt, enligt hans bedömning, hade kvar sin förmåga att alstra barn. Och då operationen

skett med bådass vilja hade inget brott blivit begånget.

Kristina och Bengt blev sedan ovänner om något som hade med deras ekonomi att göra, så de avskrev sina giftemålsplaner.

Bengt gifte sig år 1835 med en soldatänka och fick med henne fyra barn. Han dog i Skrea år 1868. Kristina gifte inte om sig. Hon levde till år 1850.

Underlaget till ovanstående artikel är hämtat från Årstads härads dombok och är sammanställt av Ingemar Rosengren Halmstad. Artikeln har varit publicerad i Hallandsfarares Information nr. 93, 2011

Släktforskardag

Släktdatas medlemmar är välkomna till
Brunnsgården, N. Ringgatan 8
i Alingsås
lördagen den 22 oktober 2011
kl. 11.00-15.00

För detaljprogram se sista sidan.

Arrangörer: DIS-Väst och Alingsås Släktforskarförening

Pippi Långströms pappa?

I Genealogiska Föreningens klipparkiv fann vi bland annat följande spännande notis från Svenska Dagbladet den 18/7 1937. Kanske var det ur den här historien som Astrid Lindgren fick uppslaget till Pippi Långströms pappa Efraim Långstrump, som ju skall ha varit var kung på Kurredudden någonstans i Söderhavet.

Sjömannen från Sollentuna

”Kung Karl I Pettersson av Tabar”, sjömannen från Sollentuna som blev söderhavskung, har som Svenska Dagbladet i korthet meddelade i lördagens nummer, lyktat sin växlingsrika levnad. Han var förr i Sollentuna och började sin bana som sjöman, men trots att han krönte sin äventyrliga bana med att etablera sig som enväldshärskare över en kannibalö i Bismarcksarkipelagen, glömde han aldrig att han var svensk, och han skrudade ej blott sig själv utan även sin infödda drottning och sina barn i Österåkersdräkt.

Karl Pettersson föddes 1875. Vid sjutton års ålder for han till sjöss med ett renodlat vikingalynne i själen och oböjliga krafter i armarna. I många år färdades han runt på världshaven under omväxlande flagg. Han var med om flera förlisningar, men ödet var honom nådigt och han klarade sig även ur de mörkaste situationerna.

Kannibaler

Sista gången han led skeppsbrott var 1906. Han hamnade på en okänd ö och trodde sig räddad – då han varseblev, att invånarna voro kannibaler. Nu voro goda råd dyra, men i hotande närhet av köttgrytorna lyckades Karl Pettersson bli vän med vildarna, vilka beslöto skona honom. Karl Pettersson stannade på ön – Ta

bar - där han umgicks i de bästa kretsar, och det dröjde inte länge förrän han förälskade sig i hövdingens dotter. Singdo Misses var hennes namn.

Singdo Misses

År 1907 besökte han Stockholm, där hans mor var bosatt, men han kunde ej glömma Tabar och Singdo Misses. Han återvände till söderhavsön och lyckades så småningom utverka hövdingens samtycke till giftemålet med Singdo.

Under årens lopp hade Tabarfolket allt mera lärt älska den reslige och kraftige svensken, vars kroppsstyrka var oöverträffad på dessa breddgrader. Karl Pettersson byggde sig och Singdo ett palats, som överträffade allt vad ön förut skådat, och när den gamle hövdingen avled, var han självskriven tronarvinge. Karl Petterssons regeringstid blev en märklig epok i Tabars historia.

Åtta barn

Den ljushyade härskaren lärde sitt folk hyfsning och mildare seder. Han grundade flera plantager och upprättade flera förbindelser med yttvärlden. Singdo Misses skänkte honom åtta barn, sex söner och två döttrar. Dessa sände han till närmaste missionsstation för att få skolundervisning och han lärde dem även att tala

svenska.

Singdo Misses avled för omkring 15 år sedan efter ett i bästa mening lyckligt äktenskap. Kung Karl I sörjde henne djupt. Efter ett besök i hemlandet förde han emellertid med sig en ny maka till Tabar. Det var Jessie Simpson, dotter till den engelskfödde innehavaren av Göteborgs första gasverk.

Kung Karl I av Tabar

Det är Birger Mörner, som besökte Karl på hans söderhavsö, som givit honom titeln ”Kung Karl I av Tabar”. Mörner och Karl blevo mycket goda vänner, och en gång yttrade han om Tabarhärskaren: ”Funnes det en medalj som hette 'För svenskhetens bevarande i utlandet', så skulle en sådan hängas om Karl Petterssons hals. Men den skulle då ha storleken av en mindre smålandsost”.

I februari i år så kom Karl Pettersson – då en bruten man – till Wahroongasjukhuset i Sidney, där man lyckades återställa honom till jämförelsevis god hälsa. Han ämnade återvända till Tabar i maj, men så försämrades hans tillstånd plötsligt, och han avled en vecka senare”.

Kommentarer:

Vissa uppgifter i klippet ovan är nog något dramatiserade. Utförligare fakta med foton, finns att hämta på WikipediA. Många anekdoter cirkulerade i svenska dags- och veckotidningar om denne märklige man under början av 1900-talet. Kung Karl I:s namn var egentligen Carl Emil Pettersson.

Han var född i Skogstorp, Sollentuna den 4 eller 23 oktober 1875. Han avled, 61 år gammal i Sidney Australien, den 12 maj 1937.

Han hade då varit bosatt i närmare 40 år på en av Tabaraöarna som tillhör Nya Guinea.

Den första hustrun Singdo Misses avled 1921. Hans andra hustru, Jessie återvände sjuklig till Sverige och dog i Stockholm den 19 maj 1935 i malaria och cancer.

Artikeln i original (klippet) kan alltså läsas av Genealo-

giska Föreningens medlemmar i klipparkivet. Om man inte är medlem kan man få hjälp med att leta bland klippen. Se hemsidan www.genealogi.net.

Arkivet innehåller ca 62.000 ark med familjenotiser, födda, vigda, döda och minnesrunor ur Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter, från 1936-1966 ordnade efter släktnamn.

Arbete pågår nu även med perioden 1967-1990. Det rör sig uppskattningsvis om 120-180.000 ark.

Lennart Larsson

Släktdata var på plats under Släktforskardagarna i Norrköping

Även årets Släktforskardagar den 27- 28 augusti 2011 blev en succé. Trots ett strålande vackert och varmt augustiväder kom det mycket folk till Louis De Geer koncert & kongress i Norrköping. Man räknar med att det var ca 4 100 besökare från när och fjärran som hämtade kunskap och inspiration från de 70 utställarna och som mellan varven dessutom kunde lyssna till ett antal mycket intressanta föredrag. Ett perfekt arrangemang av den nybildade föreningen Släktforskarna i Norrköping (SiN).

Vi i Släktdata hade som vanligt en välbesökt monter som bemannades av Mats-Olof Sander, Hans-Erik Englund, Solveig Blomstrand, Lisbeth Colliander och Lennart Larsson.

Dessutom fanns vår före ordförande Christer Engstrand med i vår monter där han visade sitt populära program ”Historiska Personer i Sverige och Norden.”

Släktforskardagarna 2012 äger rum i Gävle den 24-26 augusti i Högskolans lokaler.

Arrangörer: DIS-Mitt och Sveriges Släktforskarförbund .

Läs mer på: www.sfd2012.se

Foton: Mats-Olof Sander

Foton: Mats-Olof Sander

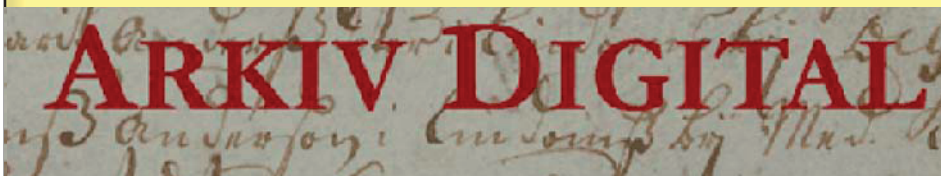

FamilySearch är en ideell organisation som sponsras av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. På deras hemsida www.familysearch.org finner man bland annat:

- * Världens största släkthistoriska samling
- * Möjlighet att söka on-line efter namn, register och vägledning
- * Miljontals uppteckningar och publikationer från mer än hundra länder
- * Forum, wiki och support för allmänheten
- * Mer än 4 600 lokala forskarcenter
- * familysearch.org/locations
- * familysearch.org/sv/Lathunden (ett mycket bra allmänt hjälpmedel)

Släktforskning på nätet i färg

För dig som ställer krav på läsbarhet och användarvänlighet!
www.arkivdigital.se

Nya register i Släktdatas databas

Dokument	Län	Period	Registrerare	Poster
Alingsås stadsförsamling H1	(P)	1742-1748	Dan Höglund för Alingsås Släktforskarför.	3338
Alingsås stadsförsamling H2	(P)	1768-1784	Dan Höglund för Alingsås Släktforskarför.	5244
Alingsås stadsförsamling H3	(P)	1784-1790	Dan Höglund för Alingsås Släktforskarför.	2048
Alingsås stadsförsamling H4	(P)	1791- 1799	Dan Höglund för Alingsås Släktforskarför.	2538
Blomskog F1	(S)	1688-1702	Ingemar Lantz	227
Blomskog F2	(S)	1707-1752	Ingemar Lantz	1040
Blomskog V1	(S)	1695-1702	Ingemar Lantz	36
Blomskog V2	(S)	1707-1752	Ingemar Lantz	314
Blomskog V3	(S)	1753-1773	Ingemar Lantz	177
Börstil D1	(C)	1861-1894	Lisbeth Wahlström	2372
Bro V2	(O)	1703-1859	Håkan Andersson	1913
Grebbestad F3	(O)	1921-1935	Ingemar Lantz	761
Gullholmen F2	(O)	1840-1920	Håkan Andersson	1386
Gullholmen V1	(O)	1799-1920	Håkan Andersson	408
Gullholmen D1	(O)	1799-1920	Håkan Andersson	1247
Göteborgs Oscar Fredrik F6	(O)	1900-1900	Gerd Rölander	1251
Göteborgs Oscar Fredrik F7	(O)	1902-1902	Gerd Rölander	1218
Harestad V2	(O)	1898-1920	Håkan Andersson	83
Käringön F2	(O)	1821-1920	Håkan Andersson	1231
Käringön V2	(O)	1850-1920	Håkan Andersson	226
Käringön D1	(O)	1796-1920	Håkan Andersson	1178
Lycke V2	(O)	1898-1920	Håkan Andersson	89
Lyse F9	(O)	1898-1903	Håkan Andersson	876
Lyse F10	(O)	1904-1914	Håkan Andersson	1556
Lyse F11	(O)	1915-1920	Håkan Andersson	576
Malmö Sankt Pauli D2	(M)	1930-1930	Per Linder	393
Malsta F2	(AB)	1747-1849	Olle Överby	927
Mollösund F2	(O)	1840-1920	Håkan Andersson	1697
Mollösund V1	(O)	1713-1920	Håkan Andersson	728
Mollösund D1	(O)	1711-1920	Håkan Andersson	2250
Nöshulta F6	(D)	1862-1882	Lena Johnsson	1145
Nöshulta F7	(D)	1883-1894	Lena Johnsson	652
Nöshulta V6	(D)	1862-1882	Lena Johnsson	290
Nöshulta V7	(D)	1883-1894	Lena Johnsson	176
Nöshulta D7	(D)	1883-1894	Lena Johnsson	333
Starrkärr D2	(P)	1688-1760	Kjell Knutsson	1977
Stora Kil D1	(S)	1675-1740	Henny Ängermark	2431
Torsby V2	(O)	1898-1920	Håkan Andersson	253
Summa				44585

DIS-Västs höstmöte den 22 oktober

Tillsammans med Alingsås Släktforskarförening anordnas ett gemensamt möte med föredrag över ämnet: "En släkthistoria; Patric Georg O'Konor – en främmande fågel i Fersenska familjen." Föredraget som börjar kl. 13.00 hålls av Örjan Hill.

Platsen är **Brunnsgården, N. Ringgatan 8, Alingsås** och det är öppet 11.00 – 15.00

På mötet kommer **DIS-Väst** att visa Disgen 8.2c samt Disbyt.

Slaktdata visar hur Du kan söka i deras register.

Alingsås Släktforskarförening kommer också att visa sina register och CD-skivan, "Ett sekels konfirmander från Hemsjö och Ödenäs församlingar."

Välkomna!

DIS - V Ä S T datorhjälp i släktforskningen

GöteborgsRegionens Släktforskare

Söndag den 30 okt. kl. 10.00 – 14.00

ÖPPET HUS i GRS föreningslokaler på Erik Dahlbergsgatan 36 B

Se vårt bibliotek, samlingar av antavlor och klipp, CD-skivor mm i datorerna.

Kåseri av Per Liljeström "Personer jag mött" kl. 11.30

Per Clemensson besvarar forskningsfrågor.

Kaffeservering – **Välkomna** – Ingen anmälan eller avgift.

Måndagen den 21 nov. kl. 18.30

Ordinarie HÖSTMÖTE, Samlingssalen på Erik Dahlbergsgatan

med val av funktionärer samt beslut om budget och medlemsavgift för år 2012

Föredrag av Niels Hegge: "Källorna vid norsk släktforskning."

- Kaffeservering – **Anmälan** senast torsdagen innan – Avgift 50.- kr

- - - - -

A n m ä l a n i så god tid som möjligt till Karin Holger tel. 031- 40 85 20

Entrén till samlingslokalen på Erik Dahlbergsgatan 36 B sker genom

GRS egen lokal, vilken måste låsas under själva föreningsmötena.

Kom således i god tid.

Vi har öppet 1 timma före mötet! Samlingslokalen rymmer 40 pers.

Mycket välkomna

Eventuella återbud måste anmälas

www.slaktdata.org